

Arkeologi under Groaplan i Gamla Uppsala

Arkeologisk schaktningsövervakning

Räa Uppsala 586:1, 547:1, L2019:1482
Gamla Uppsala 21:26
Uppsala kommun
Uppland

Hans Göthberg

Arkeologi under Groaplan i Gamla Uppsala

Arkeologisk schaktningsövervakning

Raä Uppsala 586:1, 547:1, L2019:1482
Gamla Uppsala 21:26
Uppsala kommun
Uppland

Hans Göthberg

Omslagsbild: Från Groaplan är såväl Kungshögarna som Gamla Uppsala kyrka synliga, särskilt när träden inte bär några löv. Foto mot V, Hans Göthberg, Upplandsmuseet.

Upplandsmuseets rapporter 2019:07
ISSN 1654-8280

Fotograf och bearbetning av foton där inget annat anges: Hans Göthberg, Upplandsmuseet.

Planframställning där inget annat anges: Hans Göthberg, Upplandsmuseet.

Granskning: Anna Ölund, Upplandsmuseet.

Allmänt kartmaterial: © Lantmäteriet, dnr I2014/00634 / © SGU, dnr I2014/00634

© Upplandsmuseet, 2019

Upplandsmuseet, Drottninggatan 7, 753 10 Uppsala
Telefon 018 – 16 91 00
www.upplandsmuseet.se

Innehåll

Sammanfattning	7
Inledning	8
Bakgrund	9
Genomförande	9
Topografi och fornlämningsmiljö	9
Tidigare undersökningar	9
Äldre historiska kartor	11
Undersökningsresultat	13
Schakt	13
Norra schaktet	14
Västra schaktet	17
Diskussion	18
Marktopografi	18
Fornlämningssituation	19
Administrativa uppgifter	20
Referenser	20
Bilagor	22
Bilaga 1 Lista arkeologiska objekt	22
Bilaga 2 Lista över schakt	22

Figur 1. Karta över Uppsala län med läget för undersökningen vid Groaplan i Gamla Uppsala markerad med röd cirkel.

Sammanfattning

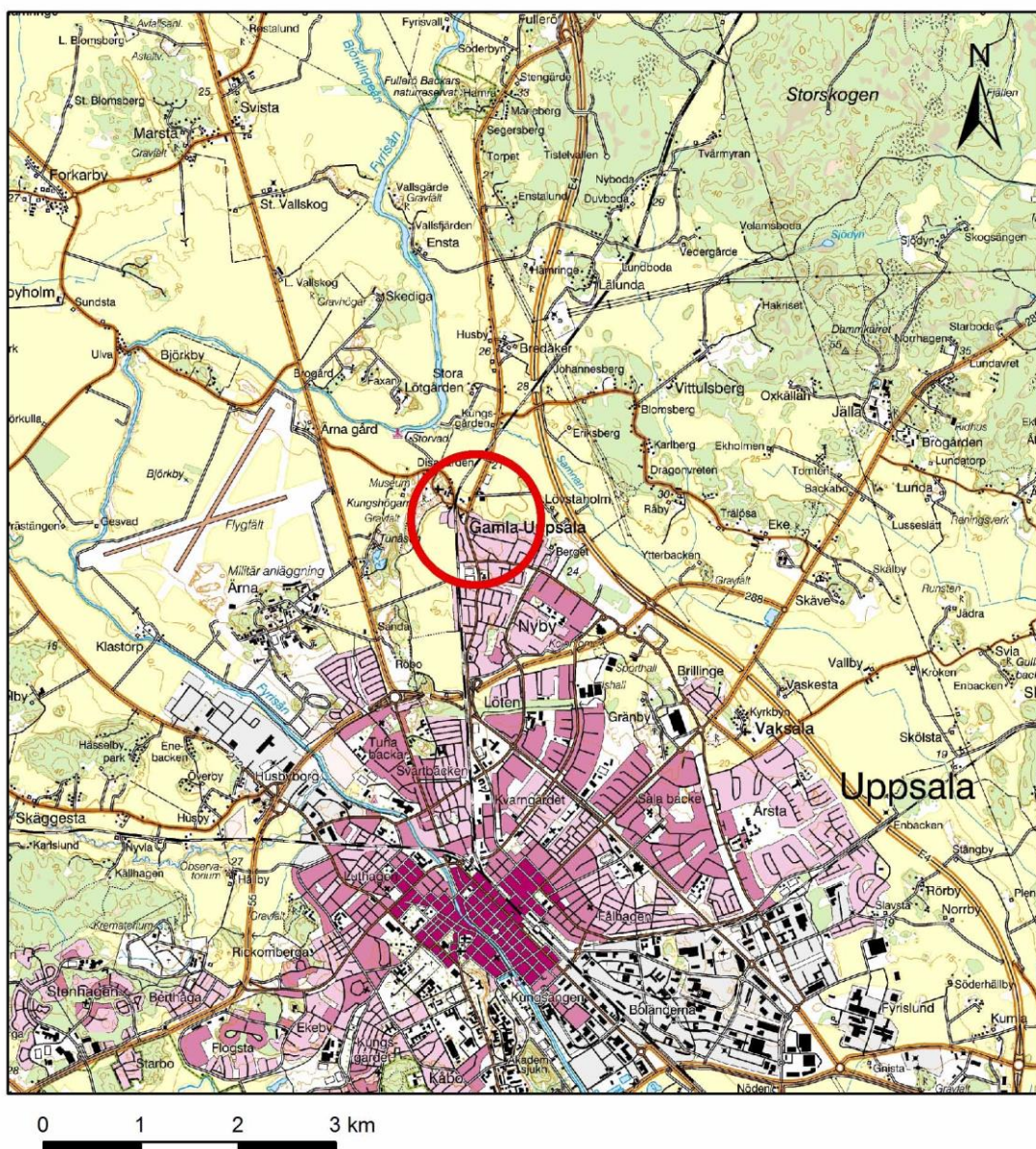
Upplandsmuseets avdelning Arkeologi utförde mellan oktober 2018 och mars 2019 en arkeologisk schaktningsövervakning inom Groaplan i Gamla Uppsala. Anledningen var att Uppsala kommun skulle anlägga nya VA-ledningar i samband med omgestaltning av Groaplan.

Vid schaktningsövervakningen påträffades boplatslämningar i den nordvästra delen av Groaplan, under metertjocka grusuppfyllnader. Inga påtagliga inslag av fynd gjordes i lämningarna, vilket indirekt talar för en härstamning från järnålder. I den nära omgivningen har stora boplatssytor lokaliserats tidigare, med dateringar från främst folkvandringstid och yngre järnålder.

Inledning

Upplandsmuseets avdelning Arkeologi gjorde under perioden september 2018 till mars 2019 en arkeologisk schaktningsövervakning inom fastigheten Gamla Uppsala 21:26 i Uppsala socken i Uppsala kommun. Schaktningsövervakningen utfördes i samband med omgestaltning av Groaplan och mer specifikt anläggning av VA-ledningar (fig. 1, 2). Förundersökningen gjordes på uppdrag av Uppsala kommun och efter beslut av Länsstyrelsen i Uppsala län (lstn dnr 431-6123-18). Projektledare för Upplandsmuseet var Hans Göthberg som också har ansvarat för rapporten.

Figur 2. Karta över Uppsala med Gamla Uppsala markerad med röd cirkel. Skala 1:75 000.

Bakgrund

Genomförande

Vatten och avloppsledningar skulle anläggas i den norra och västra delen av Groaplan. Därtill skulle brunnar anläggas på några platser inom Groaplan och anslutande delar av Ärnävägen. Schaktningsövervakningen gjordes för två schakt för VA-ledningar (fig. 3). Både för schakten och i ännu högre grad för brunnarna fanns rikligt med ledningar av olika slag, vilket innebar mer eller mindre omfattande störningar. I schakten gjordes maskinschaktningen i etapper under arkeologisk övervakning ned till avsett djup, varefter ledningen anlades och återfyllning skedde. Schaktningsövervakningen för VA-ledningarna gjordes i september-oktober 2018 samt mars 2019, under sex arbetsdagar.

Schakt, arkeologiska och topografiska objekt dokumenterades huvudsakligen med GPS med nätverks-RTK för vidare bearbetning i Intrasis. Till en mindre del dokumenterades schakt och arkeologiska objekt analogt, vilka sedan digitaliserades. Vid avbaningen som skedde skiktvis visade sig det vara svårt att identifiera arkeologiska objekt. Däremot kunde de identifieras och dokumenteras i schaktets kanter.

Topografi och fornlämningsmiljö

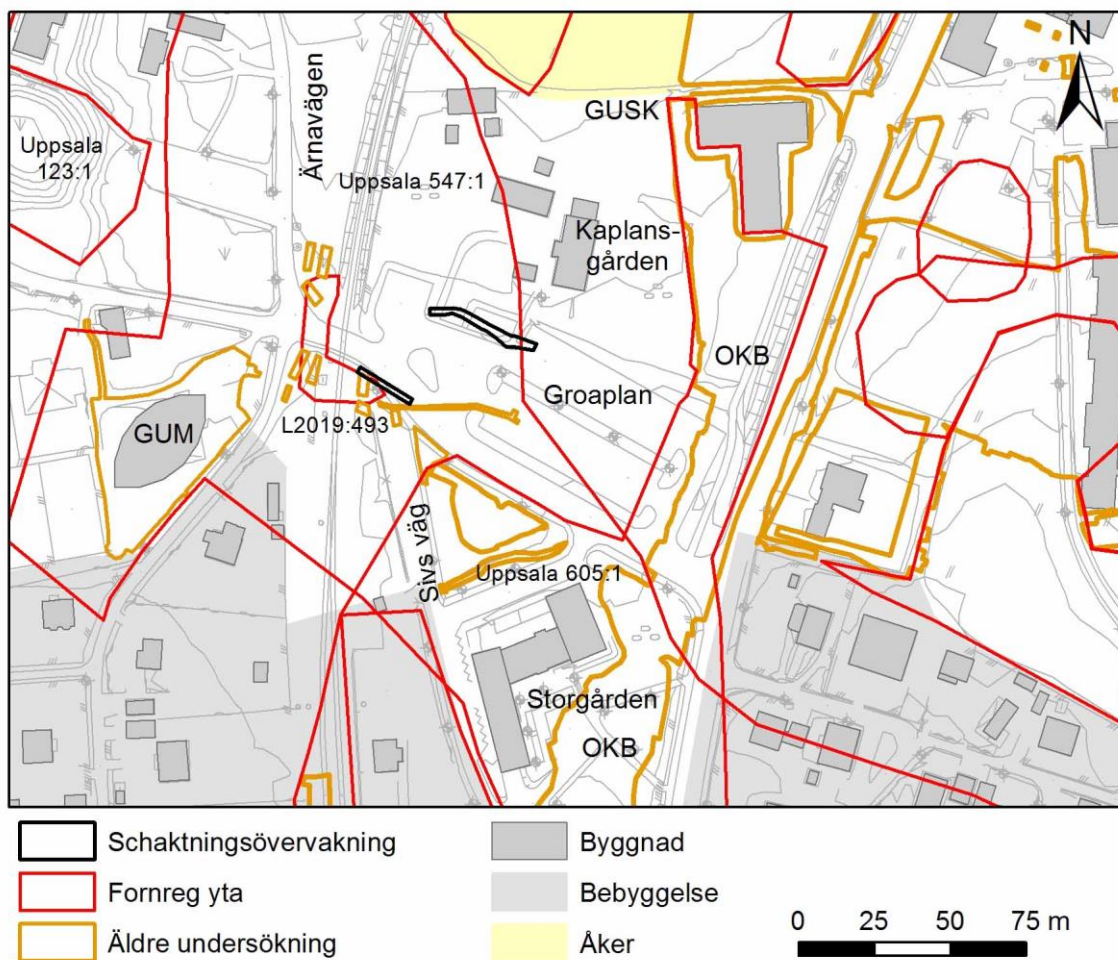
Schaktningsövervakningen vid Groaplan berörde ytor som ligger i en sluttning från höjdryggen öster om Vattholmavägen till järnvägens tidigare sträckning. Nivåerna inom den berörda, västra delen av Groaplan ligger omkring 25 m ö h.

Schaktningsövervakningen berörde ytor som ligger inom den västra delen av bytomten för Gamla Uppsala by, Uppsala 587:1 (fig. 3). Den ansluter också till bopplatsen Uppsala 605:1, men dessa lämningar har en större utbredning än vad som visas i Fornreg (se Tidigare undersökningar).

Tidigare undersökningar

Inom *Groaplan* har några schaktningsövervakningar gjorts i dess västra del och en undersökning i den östra delen (fig. 3). I den sydvästra delen, i Ärnävägen, har en schaktningsövervakning visat att det finns stolphål under uppemot 0,35 m tjocka kulturlager. De överlagrades av sentida uppfyllningar som var 0,3-0,5 m tjocka (Ljungkvist 2000 s. 111f).

Övervakningar i den västra delen av Groaplan har visat att denna är uppfylld i samband med att parkeringsplatsen anlades (Ljungkvist 2000 s. 112; Hallgren 2001). I den mellersta delen av Groaplan var de uppfyllda massorna 0,75-1,0 m tjocka. Under detta fanns på enstaka platser ett äldre 0,1-0,2 m tjockt matjordslager med inblandning av glas och efterreformatorisk keramik. Under detta fanns kulturjordsblandad mjåla med sotstänk och tegelflis (Roslund 1996 s. 11ff).

Figur 3. Plan över Groaplan och dess omgivningar i Gamla Uppsala med ett urval av fornlämningar och tidigare undersökningar. Skala 1:2 500.

Den östra delen av Groaplan har berörts av undersökningen för Ostkustbanan (OKB) 2012–2013. Där var de uppfyllda lagren uppemot 2 m tjocka. Därunder fanns arkeologiska objekt som stolphål, nedgrävningar och kulturlager. Minst ett grophus och fyra stolphus identifierades. Dateringar ligger i perioden vendeltid till tidig medeltid. Något längre norrut, vid GUSK, har spår av ytterligare bebyggelse med stolphus och grophus från perioden folkvandringstid till omkring år 1000 undersökts (Heimer & Wikborg 2013 s. 52ff; Göthberg & Sundkvist 2018). Dessa lämningar ingår i boplatsen 605:1.

Söder om Groaplan, vid anslutningen mellan Sivs väg och Ärnävågen, har grophusbebyggelse från yngre järnålder undersökts (Hallgren 2001). I dess nära anslutning, vid *Storgården*, har undersökningar för 2012–2013 (OKB) och 2015 påvisat spår av bebyggelse i form av stolphus, syllhus och grophus från folkvandringstid fram till 1800-tal. Noterbart är att hus med grävda stolphål har varit vanliga även under medeltid. Hus på syll har varit ovanliga, förutom under tiden efter 1600-talet. Förutom hus identifierades även aktivitetsytor, bl.a. för avfallsdeponering, samt brunnar (Seiler 2013; Seiler 2016; Göthberg & Sundkvist 2018; Beronius Jörpeland & Bergman 2018). Även dessa ingår i boplatsen Uppsala 605:1.

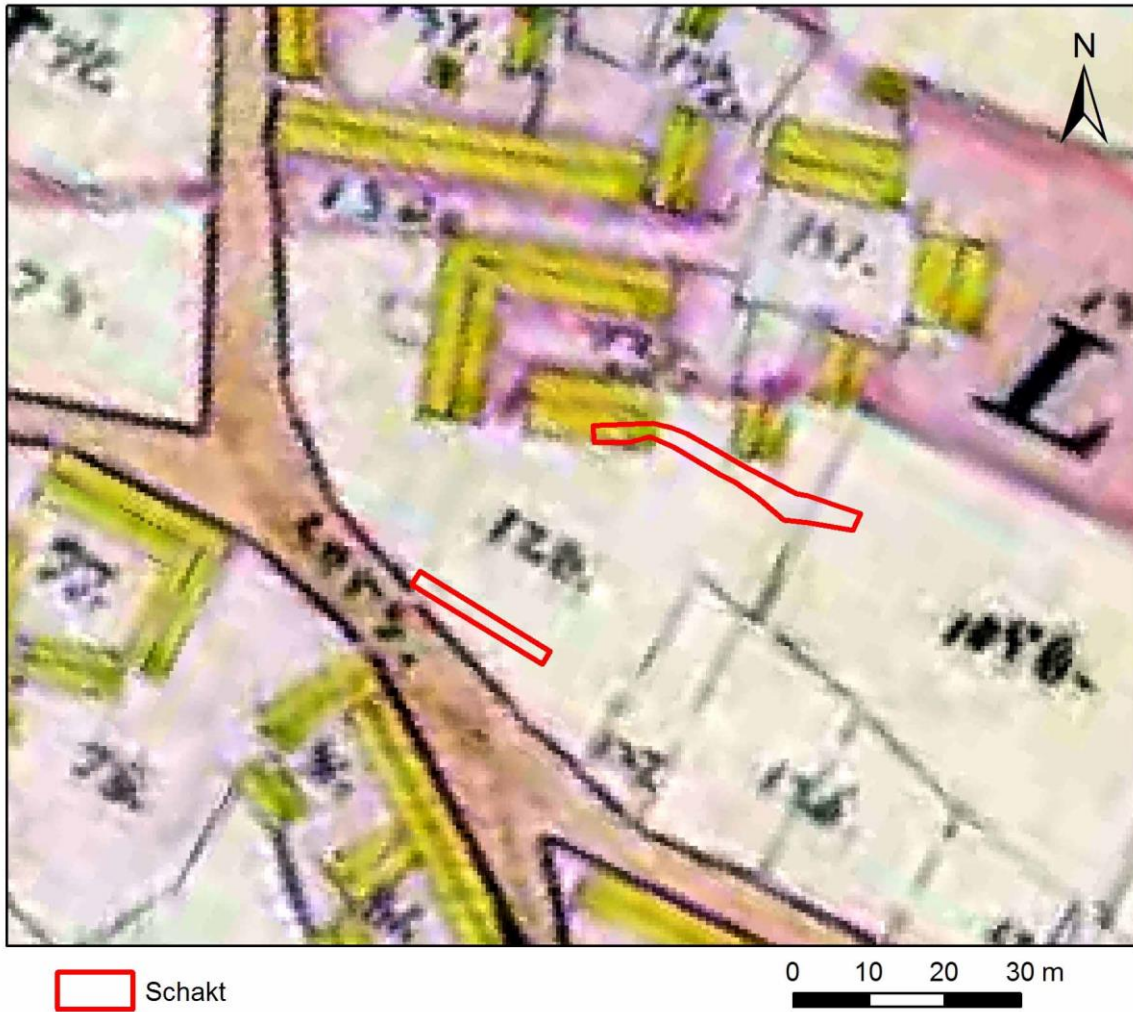
I anslutning till korsningen mellan Ärnävägen och järnvägens tidigare sträckning påträffades boplatzlämningar med stolphål och nedgrävningar vid en förundersökning 2018. Dateringar ligger i övergången mellan vikingatid och tidig medeltid samt i senmedeltid. Dessa lämningar låg främst på den västra sidan av den tidigare järnvägen (Göthberg 2019). De har beteckningen L2019:493 i Fornreg.

I nära anslutning till de sistnämnda lämningarna, vid Matsgården där Gamla Uppsala Museum (GUM) numera ligger, har boplatzlämningar med främst grophus undersökts. Antalet stolphål var stort i undersökningsytans norra del, men inga stolphus kunde identifieras, Lämningarna har gett dateringar från perioden yngre romersk järnålder-vikingatid (Ljungkvist 2000).

Inom de ytor som nu berördes av schaktningsövervakningen var relativt få lämningar kända. Däremot låg den i anslutning till ytor där lämningar från både äldre järnålder, yngre järnålder, medeltid och nyare tid är kända från tidigare undersökningar. Dessa lämningar utgörs av bebyggelse i form av stolphus, syllhus och grophus, brunnar samt aktivitetsytor av olika slag. Tyngdpunkten för sådana lämningar har hittills legat söder om Ärnävägen, samt längs Vattholmavägen.

Äldre historiska kartor

Det berörda området har legat inom den östra delen av Gamla Uppsala by, vilken ibland har benämnts Kyrkbyn eller Storbyn (Rahmqvist 1986; Hallgren 2018). Över denna del av byn finns lantmäterikartor från 1600-talet och framåt i tid. Kartorna från 1600-talet visar enbart symboler för gårdslägen, av vilket framgår att det fanns gårdar både norr, söder och väster om platsen för schaktningsövervakningen. En jämförelse med en karta från 1701, egentligen 1763, visar att stora delar av den del av Groaplan som berördes av schaktningsövervakningen utgjordes av den södra delen av gårdstomten för Kaplansgården. En mindre del i öster utgjordes av åkermark (se Hallgren 2018 fig. 11). En likartad disponering visar även kartan över storskiftet från 1792 (fig. 4). Kartan för laga skiftet från 1856 visar att det fanns byggnader direkt väster och norr om ett av schakten, medan det andra schaktet låg omedelbart norr om Ärnävägens föregångare.

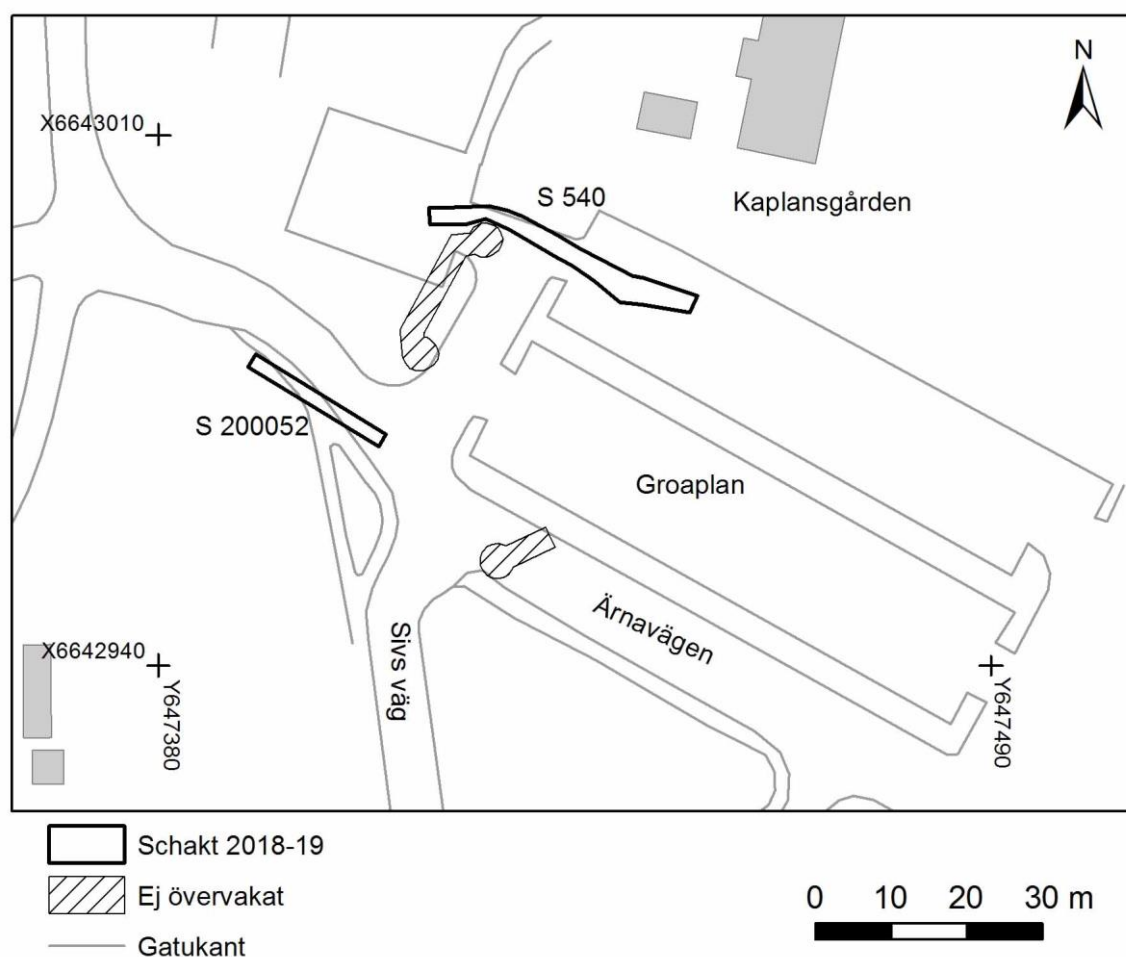
Figur 4. En jämförelse mellan schakten och ett utsnitt ur lagaskifteskartan från 1856 över Gamla Uppsala by (se Referenser, Lantmäteriakter) visar att de låg i södra utkanten av Kaplansgårdens bebyggelse, respektive invid Årnävägens föregångare. Skala 1:1 000.

Undersökningsresultat

Schakten

De två övervakade schakten för VA-ledningarna låg i den norra kanten av Groaplan respektive i den västra delen av Ärnävägen, invid den tidigare korsningen med järnvägen (fig. 5). De benämns i fortsättningen de norra och västra schakten. Den sammanlagda storleken för schakten uppgick till 140 m².

Det västra schaktet gick mellan två brunnar och tillkom efter en ändring av planerna. Dessutom var ursprungligen schaktningen för ytterligare tre brunnar med anslutande korta schakt tänkt att övervakas. De låg i den mitre delen av Groaplan och Ärnävägen. De berörde existerande ledningar och anlades därmed i omgrävda massor. Schaktningen för dessa tre brunnar och anslutande schakt övervakades därför inte.

Figur 5. Övervakade schakt för VA-ledningar på Groaplan samt brunnar och schakt som ej övervakades. Skala 1:1000.

Norra schaktet

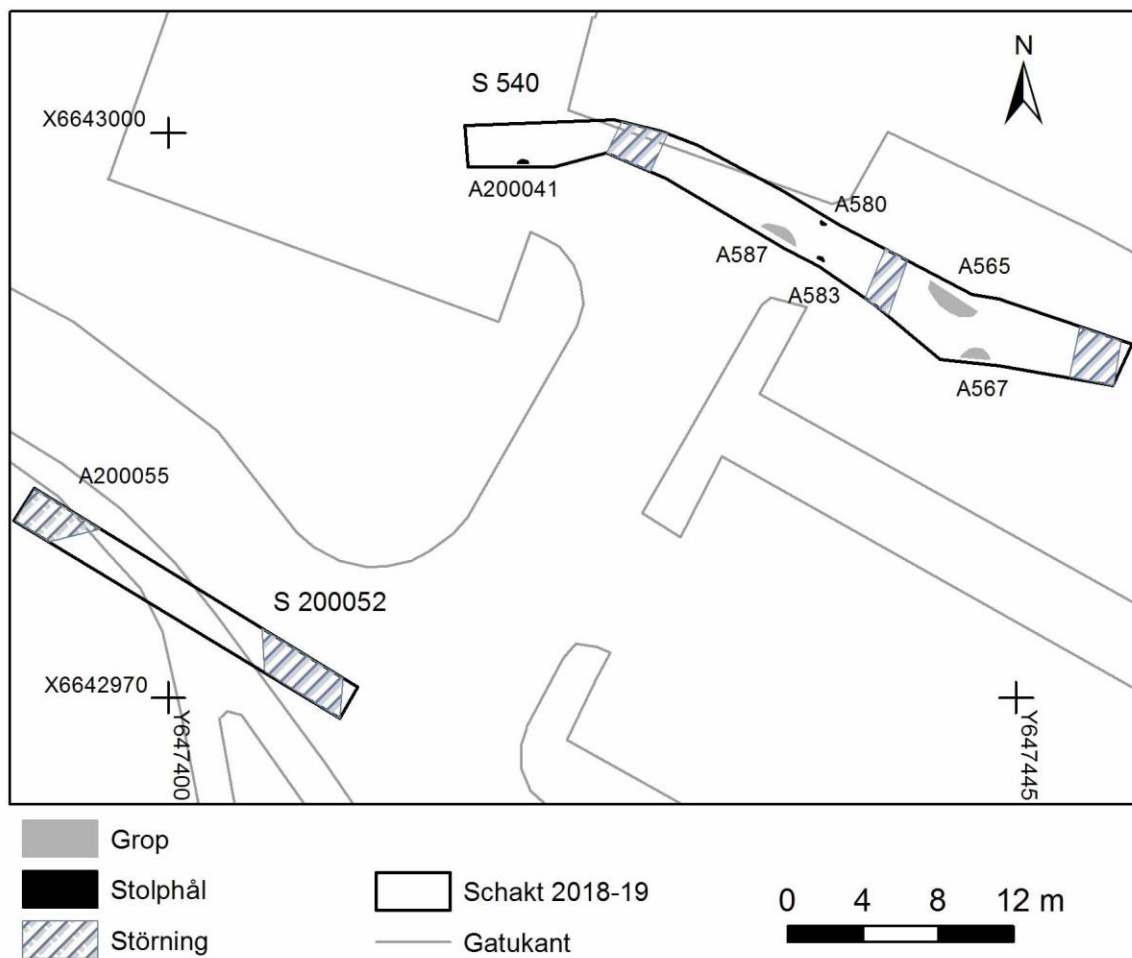
Schaktet (540) i den norra delen av Groaplan invid gränsen mot Kaplansgården var 38 m långt, 2,5-4,0 m brett (fig. 7). Bredden minskade till 1,5 m på det avsedda djupet, vilket uppgick till 1,5-2,5 m (Bilaga 2). Det visade att hela den berörda delen av Groaplans parkering har anlagts på 0,8-1,1 m tjocka lager med påförd sand och grus (fig. 6). Lagren var tjockare i den östra delen och tunnare mot väster. Under och i botten av gruslagren noterades förekomst av tegel i omrörda lager på några platser i den västra delen av schaktet. I stora delar av schaktet fanns under gruslagren ett 0,1-0,2 m tjockt lager med brun, siltig lera. Det innehöll inte några påtagliga spår av mänsklig påverkan, men hade en heterogen struktur, vilket tyder på att det är omrört. Det skulle kunna motsvara en äldre markyta.

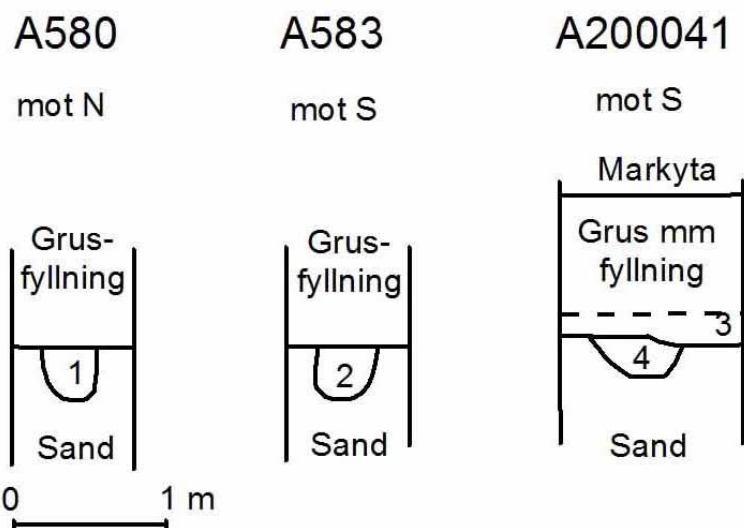
Figur 6. Schaktet i den norra kanten av Groaplan grävdes genom tjocka påförda gruslager, medan de naturligt avsatta avlagringarna utgjordes av sand. Foto mot Ö.

Under detta lager påträffades sex arkeologiska objekt i schaktväggarna. Det rörde sig om de tre stolphålen A580, 583, 200041 och de tre nedgrävningarna A565, 567, 587 (Bilaga 1). Stolphålen var 0,35-0,60 m stora och 0,25-0,34 m djupa (fig. 8, 9). Nedgrävningarna var 1,25-3,6 m stora och 0,4-0,5 m djupa (fig. 10, 11). De hade oregelbunden form. Gemensamt för dem var att fyllningen bestod av siltig lera, med enbart ringa inslag av sten, skärvsten eller träkol. Med undantag för ett mycket dåligt bevarat fragment av obränt ben påträffades inga föremål och inga fynd tillvaratogs. Noterbart är också att inget tegel, yngre keramik eller kritpipor från senare tid påträffades. Det talar för att de arkeologiska objekten främst härstammar från järnålder.

Eftersom inga påtagliga förekomster av träkol eller trä påträffades i de arkeologiska objekten, kom inte heller några analyser av vedart eller ^{14}C att göras.

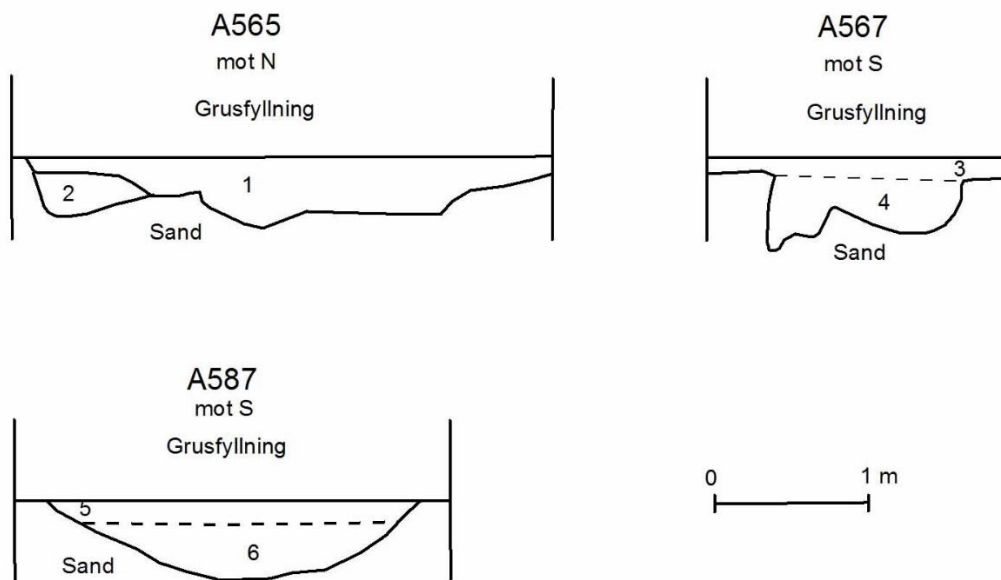
Figur 7. De två övervakade schakten på Groaplan med arkeologiska objekt och störningar. Skala 1:400.

Figur 8. Sektioner av stolphålen A580, 583 och 200041. Lagerbeskrivning, A580; 1-gråbrun siltig lera, två stenar 0,10 m st., A583; 2- gråbrun siltig lera med inslag av träkol. A200041; 3-brun siltig lera, 2-brun siltig lera, småsten, småfragment av träkol. Skala 1:50.

Figur 9. Under det påförda gruset är stolphålet A580 genom den mörkare fyllningen och det anslutande bruna lerlagret synligt i nivå med vattenpasset. Foto mot N.

Figur 10. Sektioner av nedgrävningarna A565, 567 och 587. Lagerbeskrivning, A565; 1-mörk siltig lera, småfragment av träkol, bränd lera, smuliga obrända ben, 2-siltig sand, ljus lera. A567; 3-brun siltig lera, 4-brun siltig lera, enstaka inslag av träkol och bränd lera. A587; 5-gråbrun lera, enstaka småstenar -0,05 m st, 6-gråbrun siltig lera, lera och sand. Skala 1:50.

Figur 11. Under den metertjocka grusuppfyllnaden syns den stora nedgrävningen A565 med den mörkare fyllningen. Foto mot NÖ.

De naturligt avsatta avlagringarna utgjordes av tjocka sand- och siltlager, med inslag av tunna lerhorisonter. Dessa var minst 1 m djupa i schakten. Schaktet korsades av flera andra ledningar för VA, dagvatten och fjärrvärme.

Västra schaktet

I den västra delen av Ärnävägen invid den tidigare järnvägs korsningen grävdes ett schakt (200052). Schaktet var 20 m långt och 2,0 m brett, samt 1,5-2,0 m djupt. Det anslöt i öster till en befintlig stamledning. Under asfalten fanns 0,4-0,8 m tjocka omrörda massor. Därunder fanns ett 0,1-0,2 m tjockt ljust lerlager, följt av minst 1 m djupa sandlager (fig. 12). Båda dessa lager var naturligt avsatta. I den västra änden av schaktet fanns en stor störning (A200055) som innehöll stora stenar och troligen var fundament för en skyddsportal till järnvägsövergången. Därutöver påträffades inga andra lämningar.

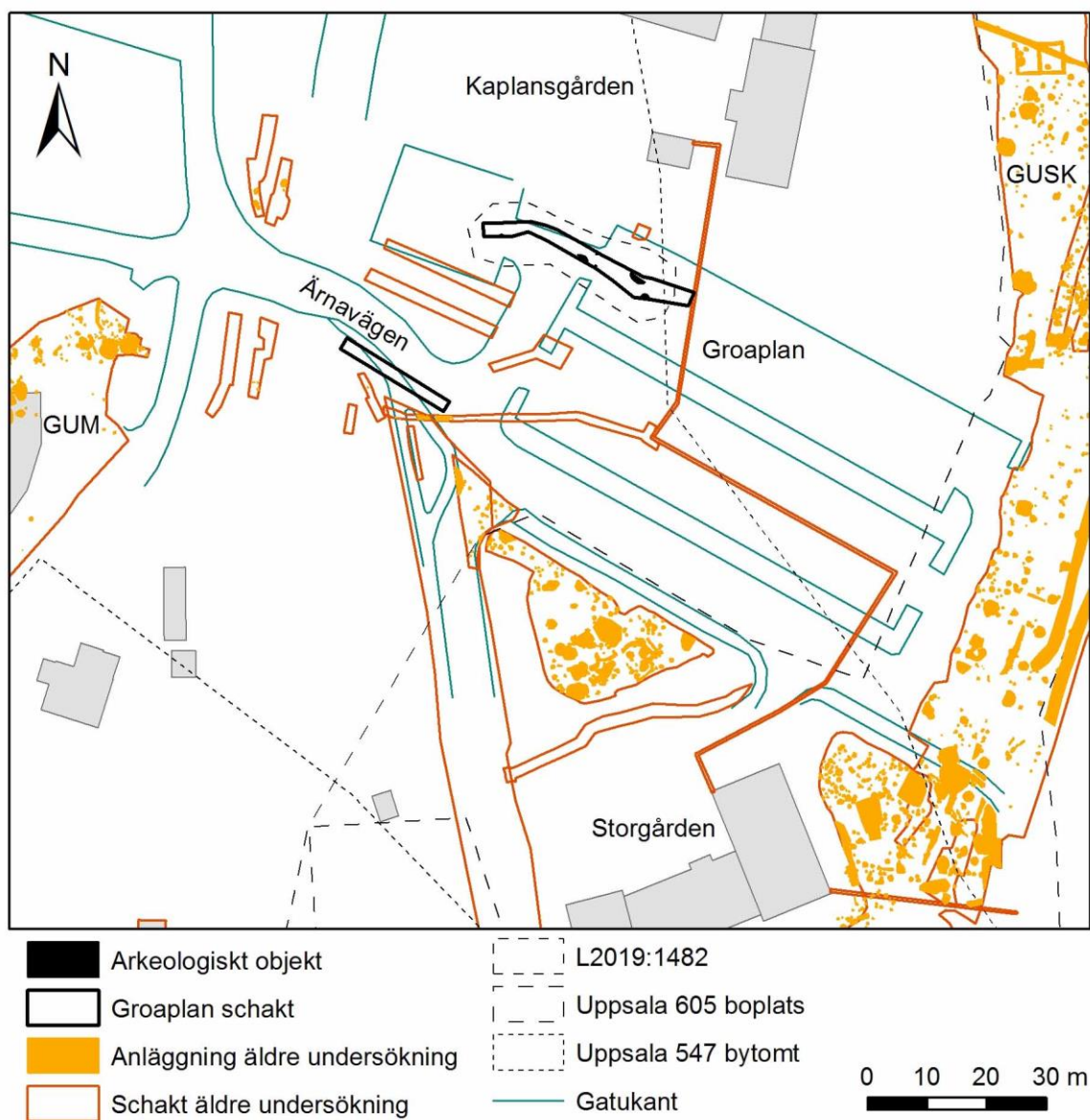

Figur 12. I det västra schaktet fanns under asfalten omrörd fyllning. Därunder kunde ett naturligt avsatt ljust lerlager samt tjocka sandlager ses. Mot NV.

Diskussion

Marktopografi

Den ursprungliga topografin vid Groaplan är svår att fånga genom att området idag präglas av parkeringsplats och gator och tidigare järnvägssträckning. Under Groaplan har flera schaktningsövervakningar visat att det finns kraftiga uppfyllnader med grus.

Figur 13. Den påträffade lämningen L2019:1482 på Groaplan kan ses som en separat boplatsyta, men utgör sannolikt en fortsättning norrut av boplatsen Uppsala 605:1 som påträffats vid tidigare undersökningar vid Storgården och GUSK. Till dessa kommer också boplatsen vid GUM. Skala 1:1 200.

Det nu grävda schaktet i den norra delen av Groaplan visade att det under gruslagren fanns arkeologiska objekt och lager som kan motsvara äldre markyta på 0,8-1,1 m djup under markytan. En jämförelse med den angränsande Kaplansgården visar att dess markyta ligger 1 m lägre än Groaplans yta. Denna goda överensstämmelse innebär att dagens markyta inom Kaplansgården avspeglar nivån för den äldre markytan under Groaplan.

I Groaplans södra del och Ärnävägen kan dock situationen vara en annan. I den västra delen av Ärnävägen har kulturlager och andra förhistoriska arkeologiska objekt påträffats på 0,3-0,4 m djup under asfalten vid en schaktningsövervakning 1999 (Ljungkvist 2000 s. 111). Den äldre markytan har därmed sluttat mot norr.

Den nämnda undersökningen kan också jämföras vad gäller marknivåer och förekomst av lämningar med en förundersökning 2018 samt den nu aktuella västra schaktet. På bara någon meters avstånd från det sistnämnda grävdes två schakt från förundersökningen och enbart ett mindre stolphål påträffades (Göthberg 2019). I de sistnämnda låg naturligt avsatta sand- och lerlager på 0,6-0,8 m djup. Dessutom påträffades naturligt avsatta lager i det västra schaktet på något större djup än i schakten 2018. En möjlig förklaring är att schaktning kan ha skett i den västra delen av Ärnävägen i samband med arbeten för järnvägs korsningen. Detta skulle givetvis även kunna förklara att inga äldre lämningar påträffades. Sådana schaktningar har då inte berört den yta där schakt grävdes 2018, där fåtalet lämningar istället kan avspegla Ärnävägens föregångare som hade en aningen sydligare dragning innan järnvägen anlades (Göthberg 2019).

Fornlämningssituation

Schaktet i den norra delen av Groaplan innehöll arkeologiska objekt av förhistorisk boplatsskärakt. De har motsvarigheterna på den södra sidan av Ärnävägen och invid Vattholmavägen som ingår i boplaten Uppsala 605:1 (Ljungkvist 2000; Hallgren 2001, Heimer & Wikborg 2013; Seiler 2013; Göthberg 2019). Avståndet till dessa är 35-70 m. Dessutom finns boplaten Uppsala 285:1 norr om Kaplansgården. På grund av dessa avstånd har den nu lokaliserade lämningen fått beteckningen L2019:1482 i Fornreg (fig. 13). Undersökningen för OKB visade emellertid att boplaten Uppsala 605:1 under yngre järnålder hade mycket stor utbredning och innehöll flera gårdslägen. Insprängt mellan gårdslägena fanns också ytor med relativt få lämningar (se Göthberg & Sundkvist 2018). En förklaring till att de nu påträffade lämningarna förefaller att ligga isolerade är snarast att få undersökningar har gjorts tidigare under de tjocka grusuppfyllningarna inom Groaplan, respektive vid Kaplansgården. Mot bakgrund av erfarenheter från tidigare undersökningar inom Gamla Uppsala är den nu påträffade lämningen högst sannolikt en del av den stora sammanhängande boplaten Uppsala 605:1.

Administrativa uppgifter

Plats: Gamla Uppsala 21:26, Groaplan, Uppsala socken, Uppsala kommun, Uppsala län.

Fornlämning: Uppsala 586:1, 547:1, L2019:1482

Fornlämningstyp: Bytomt, boplats

Typ av undersökning: Arkeologisk schaktningsövervakning

Orsak till undersökning: Omgestaltung av Groaplan

Uppdragsgivare: Uppsala kommun

Fältarbetsperiod: 2018-09-20 – 2019-03-07.

Upplandsmuseets projektledare: Hans Göthberg

Upplandsmuseets personal: –

Upplandsmuseets diarienummer: Ar 584-2018

Upplandsmuseets projektnummer: 8706

Länsstyrelsens diarienummer och beslutsdatum: 431-6123-18 (2018-09-14).

Dokumentationsmaterial: Förvaras i Upplandsmuseets arkiv.

Fynd: Inga fynd tillvaratogs.

Referenser

Lantmäteriakter

Lantmäteristyrelsens arkiv.

Gamla Uppsala socken

Gamla Uppsala by

Storskifte 1792 B22-28:7

Laga skifte 1856 B22-28:13

Lantmäterimyndigheten i Uppsalas arkiv

Gamla Uppsala socken

Gamla Uppsala by

Arealavmätning 1701(1763) 03-GAM-17

Litteratur

- Beronius Jörpeland, Lena & Bergman, Jonas. 2018. Gamla Uppsala by – gårdarna under medeltiden. I: Beronius Jörpeland, Lena, Göthberg, Hans, Seiler, Anton & Wikborg, Jonas (red.). at Upsalum – människor och landskapande. Utbyggnad av Ostkustbanan genom Gamla Uppsala. Arkeologerna Statens Historiska Museer. Rapport 2017:1_1. Stockholm.
- Göthberg, Hans. 2019. Vid Ärnävägen i Gamla Uppsala. Arkeologisk förundersökning. Upplandsmuseets rapporter 2019:03. Uppsala.
- Göthberg, Hans & Sundkvist, Anneli. 2018. Järnålderns gårdsmiljöer – tradition och förändring under tusen år. I: Beronius Jörpeland, Lena, Göthberg, Hans, Seiler, Anton & Wikborg, Jonas (red.). at Upsalum – människor och landskapande. Utbyggnad av Ostkustbanan genom Gamla Uppsala. Arkeologerna Statens Historiska Museer. Rapport 2017:1_1. Stockholm.
- Hallgren, Anna-Lena. 2001. Groaplan samt väster om Storgården i Gamla Uppsala. SAU Rapport 2001:2. Uppsala.
- Hallgren, Karin. 2018. Ett hävdad landskap. I: Ljungkvist, J. & Ekblom, A. (red.). Framtidens Naturvärden i kulturmiljöer – fallstudie Gamla Uppsala. Institutionen för arkeologi och antik historia. Uppsala universitet.
- Heimer, Olle & Wikborg, Jonas. 2013. ”GUSK”. I: Beronius Jörpeland, L. (red.). Gamla Uppsala – årsredogörelse 2012. Utbyggnad av Ostkustbanan genom Gamla Uppsala. Riksantikvarieämbetet, UV Rapport 2013:78 Arkeologisk undersökning.
- Lindkvist, Ann. 2018. Under ytan – grophus och centralitet. I: Beronius Jörpeland, Lena, Göthberg, Hans, Seiler, Anton & Wikborg, Jonas (red.). at Upsalum – människor och landskapande. Utbyggnad av Ostkustbanan genom Gamla Uppsala. Arkeologerna Statens Historiska Museer. Rapport 2017:1_1. Stockholm.
- Ljungkvist, John. (red.). 2000. I maktens närhet. Två boplatsundersökningar i Gamla Uppsala. Raä 285, Norra Gärdet, Raä 547 Matsgården, Gamla Uppsala socken, Uppland. SAU skrifter nr 1. Uppsala.
- Rahmqvist, Sigurd. 1986. Gamla Uppsala by – Upplands största. I: Cnattingius, Nanna & Nevéus, Torgny (red.) Från Östra Aros till Uppsala. En samling uppsatser kring det medeltida Uppsala. Uppsala stads historia VII. Uppsala.
- Roslund, Ylva. 1996. Gamla Uppsala. Arkeologisk förundersökning. Riksantikvarieämbetet, UV Uppsala Rapport 1996:29. Uppsala.
- Seiler, Anton. 2013. ”Storgården”. I: Beronius Jörpeland, L. (red.). Gamla Uppsala – årsredogörelse 2012. Utbyggnad av Ostkustbanan genom Gamla Uppsala. Riksantikvarieämbetet, UV Rapport 2013:78 Arkeologisk undersökning.
- Seiler, Anton. 2016. Yngre järnålder och medeltid vid Storgården – stolphus, grophus och avfallsgropar. Arkeologerna. Statens Historiska Museer. Rapport 2016:64. Stockholm.

Fornsök. Fornreg. Riksantikvarieämbetets digitala fornlämningsregister.

Bilagor

Bilaga 1 Lämninglista

Id	Typ	Storlek-m	Djup-m	Beskrivning	Schakt
565	Nedgrävning	3,6	0,45	Mörk siltig lera, inslag av kol, bränd lera, dåligt bevarade obrända ben. Undre ficka i V med omrörd siltig sand och gul lera.	540
567	Nedgrävning	1,25	0,50	Brun siltig lera, enstaka inslag av kol och bränd lera. Oregelbunden botten.	540
580	Stolphål	0,35	0,34	Gråbrun siltig lera, 2 stenar 0,1 m st.	540
583	Stolphål	0,40	0,34	Gråbrun siltig lera, stenar, kolinslag	540
587	Nedgrävning	2,40	0,50	Övre skikt, ca 0,15 m tj av gråbrun lera, enstaka småstenar 0,05 m st. Undre skikt ca 0,35 m tj av gråbrun silt, inslag av lera och sand	540
200041	Stolphål	0,60	0,25	Brun siltig lera, skärvsten, kolinslag	540
200055	Störning	4,0	1,0	Stora stenar, tegel, stålblock	200052

Bilaga 2 Lista över schakt

Schakt	Storlek (m)	Yta (m ²)	Djup (m)	Beskrivning
540	38x2,5-4,0	100	1,5-2,5	Under asfalten 0,8-1,2 m tj påfört grus, därunder brun siltig lera (0,1-0,2 m tj) =äldre markyta. Under detta naturligt avsatt sand med insprängda tunna horisonter av grå lera
200052	20x2	40	1,5-2,5	Under asfalt fanns bergkross och därunder omrörda massor,(0,5-0,8 m tj). Under detta ett ljus lera (0,1-0,2 m tj), följd av naturligt avsatt sand.

